

ligger i Sagens Natur, at under Krigen bliver de rige stedse rigere og de fattige stedse fattigere, saa det ærede Medlem fra Horsens er alt for nøjsom og alt for beskeden og ser i alt for høj Grad Tingenes Udvikling under Krigen i et rosenfarvet Lys.

Jeg skal vende mig til nogle Udtalelser, der er fremkommet overfor mig fra de højtærede Ministre. Den ærede Forsvarsminister gav efter min Opfordring en Række Oplysninger med Hensyn til det militære Flyvervæsen, men de interessanteste deraf forbeholdt han Finansudvalget, og der afventer vi altsaa nu, hvad den højtærede Forsvarsminister vil fremføre. Ganske vist mener jeg, at det gælder om mange af disse Oplysninger, bl. a. ogsaa om Oplysninger paa det Omraade, jeg her har nævnt, at det er meget godt, Finansudvalget faar dem, og jeg ved ogsaa, at vi Finansudvalgsmedlemmer har Lov til at meddele vort Parti dem, og det gør vi ogsaa sammentrængt i Uddrag, men den højtærede Forsvarsminister maa indrømme, at det kan ikke erstatte Offentlighed, det kan ikke erstatte det, at der i Bilagene til Finansloven og Tillægsbevillingsloven fremkommer Oplysninger, som er tilgængelige for Offentligheden, saa at Befolkningen kan se, hvorledes det staar til med saa vigtige Statsanliggender, som der ofres saa mange Penge paa, hvordan det fordeles sig mellem Staten og private, og hvorledes det hele er organiseret. Forhaabentlig vil den højtærede Minister tillade, naar vi i Finansudvalget faar Oplysningerne, at vi lader Offentligheden tilflyde dem ved en Bilagsskrivelse eller paa anden Maade.

Den højtærede Finansminister skal jeg ikke sige mange Ord til, han gjorde ikke nævneværdige Indvendinger til de Betragtninger, jeg fremkom med, kun udtalte den højtærede Minister, at mit Syn paa Forholdene var for mørkt, men Ministeren afkræftede saa lidt dette mørke Syn, at han tværtimod i høj Grad bekræftede det. Det Underskudstal, den højtærede Minister i Dag nævnedes for det første Halvaar af indeværende Finansaar, nærmer sig i meget høj Grad til det, jeg formodede vilde foreligge i det kommende Finansaar, hvor Udgifterne dog bliver saa meget større. Det synes endog at tyde paa, at mine Udtalelser ikke har været for mørke, hvilket ikke forbavser mig, for det er meget vanskeligt at komme med for mørke Udtalelser med Hensyn til vor finansielle Stilling. Man maa jo støtte sine Udtalelser

paa det foreliggende, og det, der foreligger, er, at alting saa at sige Dag for Dag bliver strammere, og saa er det naturligt, at selv mørke Profetier i Regelen bliver overbudt af Virkeligheden.

Den højtærede Minister benægtede, at Skattelovene var kommet for sent. Hans Argumentation derfor var karakteristisk, han argumenterede nemlig slet ikke imod Realiteten i mine Bemærkninger — og det af gode Grunde, for det kunde han ikke —, nemlig at dette at lægge Skat paa Vin og andre Luksusartikler nu, da Forsyningerne standser, og da vore Beholdninger snart er opbrugte, faar man ikke saa meget ud af finansielt set, som hvis man havde gjort det, den Gang Adgangen til Landet var nogenlunde fri og Beholdningerne var store og stadig blev forøget, og da Luksusforbruget f. Eks. af Vin og andre Ting var betydeligt større end nu. I Realiteten maa altsaa den højtærede Minister lade mig beholde Retten. Men det var en partitaktisk Bemærkning, den højtærede Minister gjorde, hvis Rigtighed jeg ikke skal bestride, da jeg ikke kender de indre Partiforhold i den højtærede Ministers Parti eller, hans Forhold til det andet Parti, der saa varmt støtter Regeringen, det socialdemokratiske Parti. Han sagde, at det var partimæssigt umuligt, parlamentarisk umuligt, at faa disse Love gennemført, før de blev gennemført. Ja, det er en Bemærkning, der ikke slaar mig synderligt, thi det er ingen virkelig Undskyldning, reelt set, for den højtærede Finansminister. Jeg ved vel, at en Minister ikke er almægtig og ikke kan gøre alt, hvad han vil, men han kan jo forsøge at øve sin Indflydelse og se, om den ikke var i Stand til at trænge igennem, i hvert Fald indenfor hans eget Parti. Jeg kan ikke tro andet, end at den højtærede Minister maa have saa stort et Ord at sige der, at han kunde faa sit Parti med til, hvad han alvorligt vilde, og saa kunde vi have faaet Lovene gennemført baade i dette Ting og i det andet Ting. Men dette bekræfter kun, hvad jeg sagde før om dem, der har Magten, og dem, der har Viraken. Socialdemokraterne vilde ikke tillade det, og som Følge deraf blev det ikke til noget, men dette er ikke noget Forsvar for det, der er sket.

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Indenrigsminister, der nok vil indrømme mig, at det er lidt vanskeligt uden Forberedelse at besvare en saa lang Tale, der næsten helt igennem var rettet imod mig, og som blev holdt for kun et Par Timer